

efter min Mening det Bedste, der kan skee, og et Skridt ind paa den Vej, der fra Landstingets Godseiere er anvist os. Den eneste Betænkelighed, der kunde være for mig, er den, der blev reist af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen), at vi muligens kunde faae Loven sat igjennem, som den nu foreligger fra Landstinget, uden Forandring, og at maaskee den Lov, jeg tænker mig, ikke vilde kunne udfomme i denne Samling, fordi der ikke blev Tid nok ogsaa for Landstinget til at behandle den, thi naar blot Tiden kunde strække til, tvivler jeg ikke om, at ogsaa Landstingets Fleertal vilde vedtage en saadan Lov. Det var for at kunne dømme Noget om disse Spørgsmaal, at jeg antydede, at jeg vilde sætte stor Pris paa, om den høitærede midlertidige Indenrigsminister kunde og vilde sige os, om han antager, at han i den Stilling, hvori han nu staaer i Regjeringen, vilde kunne underskrive som ansvarlig Minister med Hans Majestæt en Lov som den, der her foreligger, eller om en Lov, hvorledes vi end vedtog den, maatte ligge hen, indtil en endelig Indenrigsminister blev valgt. Forsaavidt den ærede Minister mener, at han vilde kunne tilraade Hans Majestæt at underskrive og selv medunderskrive en Lov som den nærværende, vil jeg spørge, om den høitagtede Minister da mener, at han ikke ligesaa fuldt og godt efter den Anviisning, der er kommen fra Landstinget, vilde kunne medunderskrive en Lov om Ophævelsen af § 11 i Forordningen af 1792 som den Lov, der her foreligger. Det forekommer mig, at, da han, som vi jo vide, ogsaa interesserer sig meget for dette Forholds heldige Løsning, maatte han ogsaa være villig til at gaae denne Vej efter den Anviisning, som er givet os fra saa indflydelsesrige Mænd i Godseierclassen som dem, jeg her har gjort opmærksom paa. Jeg troer, at den høitagtede Minister derved vilde vinde Tak fra begge Sider, idet han vilde række Haanden til, at man kom ind paa den Vej, som er erklæret for at være den hensigtsmæssigste i dette Forhold.

Den midlertidige Indenrigsminister: Jeg troer, at jeg ikke bør undlade at besvare det Spørgsmaal, som af den ærede

Rigsdagsmand blev rettet til mig. Det kongelige Rescript, hvorved Hans Majestæt har modtaget Ministeriets Ansøgning om Dimission, er først kommet til min Kundskab her i Thinget; jeg har ikke forud kjendt det. Det har saaledes ikke kunnet være Gjenstand for videre Behandling i det samlede Ministerium, og det er altsaa kun min personlige Opfattelse af Rescriptet, jeg her tillader mig at udtale. — Der staaer i det kongelige Rescript, at Hs. Majestæt forventer, at Ministrene ville varetage Forretningerne, indtil et nyt Ministerium er dannet, og naar Udtrykkene ere saaledes, antager jeg, at en Minister maa kunne være besøjet til at forelægge Hans Majestæt en af Rigsdagen vedtagen Lov til Sanction. Det er, som sagt, min personlige Opfattelse af det kongelige Rescript; men af Ministeriets hele Stilling følger forøvrigt, at man ikke paa samme Maade kan deeltage i Behandlingen af Lovene, som man vilde kunne gøre, naar Ministeriets Stilling var anderledes. Jeg vil saaledes kun kunne følge den Vej, jeg før antydede, at jeg troede mig berettiget til at gaae, i det Tilfælde at Loven bliver vedtagen, saaledes som den er kommen til dette Thing fra Landstinget, men jeg tror ikke, jeg vil kunne være istand til at gaae den Vej, som den ærede Rigsdagsmand i Slutningen af sit Foredrag antydede.

Winther: Jeg kan ikke Andet end være den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (B. Christensen) taknemmelig for den Maade, hvorpaa han stillede sig til Sagen. Jeg kan saa godt dele de Betænkeligheder, han havde, men der er et Udsprog, som siger, at een Fugl i Haanden dog er bedre, end ti, som paa Taget gaae, og det er dette, som har bevæget mig til at fremkomme med den Udtalelse, jeg tillod mig at fremsætte ved Begyndelsen af Forhandlingen. Jeg troer nu, at den Erklæring, der er afgiven af den høitærede midlertidige Indenrigsminister, er af den Bessaffenhed, at de, der ville være sikkre paa at faae noget Resultat ud af Loven i denne Samling, gjøre klogt i at holde sig til Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra Landstinget. Det